

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от МПЯ, с ЕГН ***** срещу ЕФ за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К №8203987/07.10.2023 г. на СДВР, с който на основание чл. 189 ал. 4 вр. чл. 182 ал.4 вр. ал.1 т.3 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.21 ал.1 ЗДвП.

В жалбата се прави искане за отмяна на ЕФ като незаконосъобразен, тъй като са налице допуснати процесуални нарушения при издаването му – условията на повторност на нарушението не са изпълнени, тъй като не се доказва, че нарушението установено с ЕФ №К 6694740 се е отнася за „същото по вид“ нарушение, респ. налице е разминаване в твърдяните за извършени нарушения в двата фиша, което от своя страна изключва приложението на повторността. Липсва задължителен реквизит на ЕФ – посочване на собственика, на когото е регистрирано превозното средство, не става ясно и в какво качество жалбоподателят е извършил твърдяното нарушение – собственик или на ползвател на МПС; не е посочено дали нарушението е заснето с мобилна или стационарна система. В този смисъл е и Тълкувателно решение №1/26.02.2014 г. на ВАС, съгласно което установяването и заснемането на нарушение в хипотезата на чл. 189 ал. 4 ЗДвП, се осъществява само със стационарно техническо средство. В случай, че извършеното нарушение е установено и заснето чрез използването на мобилно техническо средство констатирането му трябва да се извърши по реда и условията на ЗАНН – чрез съставянето на АУАН и НП. В ЕФ не се съдържа съставомерен елемент от субективната страна на нарушението – липсва каквото и да е отразяване във връзка с въпроса за вината, т.е. за субективната съставомерност на нарушението, а именно, дали наказаното лице е извършило нарушението виновно. Редовно призован, жалбоподателят не се явява в с.з. От процесуалния представител на жалбоподателя – адв. ИГ – САК е постъпила молба, в която поддържа жалбата, предлага на съда да отмени ЕФ, претендира разноски.

Въззиваемата страна редовно призована, не изпраща представител. От юрисконсулт С са постъпили писмени бележки с подробни доводи за неоснователност на жалбата. Предлага на съда да потвърди ЕФ като законосъобразен, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като съобрази и прецени доказателствата по делото по отделно и в тяхната съвкупност намира, жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от това. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, като мотивите за това са следните.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

Обжалваният електронен фиш е издаден за установено нарушение с автоматизирано техническо средство №MD1193 /CORDON/ за това, че на 07.10.2023 г. в 16:12 часа в гр. София, бул."Ботевградско шосе" №421, с посока от „Околовръстен път" към бул.Владимир Вазов", л.а. БМВ 330Д с рег.№XXX ВР, при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, се движи със 76 км/ч, респ. превишение от 26 км/ч, след приспаднат толеранс от - 3%. Нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/6694740 на 27.02.2023 г.

Видно от база данни КАТ собственик на процесния лек автомобил е именно жалбоподателят.

На базата на всички събрани по делото доказателства, съдът намира за установено, че действително на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост. Това обстоятелство е било установено и надлежно заснето със съответно техническо средство, с издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване при БИМ, приложено по делото и валидно към датата на нарушението.

Мястото и времето на нарушението са отразени по надлежния ред и достатъчно подробно в електронния фиш, за да стане ясно на наказаното лице какво именно поведение се санкционира.

Обжалваният електронен фиш е издаден по отношение на жалбоподателя като собственик на вписаното в него МПС към момента на нарушението и което обстоятелство ясно е посочено. Няма данни, жалбоподателят да се е възползвал от възможността по чл. 189 ал.5 ЗДвП и по чл. 189 ал.6 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съобразно, правилото на чл. 189 ал. 4 ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Настъпилата законодателна промяна в чл.189 ЗДвП (обн., ДВ, бр.19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба №8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр.36 от 19.05.2015 г.), които изцяло са съобразени с основните положения на Тълкувателно решение №1/26.02.2014 г. по тълкувателно дело №1/2013 г. на ОС на колегиите на ВАС, налагат извод, че използването на техническа

система, /без значение мобилна или стационарна/, е допустима, като законът и наредбата изрично сочат на неучастието на контролния орган в нейното функциониране и възможността за такова нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да се издава електронен фиш. Именно с цел гарантиране правата на гражданите и с оглед установяване на обективната истина при евентуално съдебно обжалване на електронните фишове, Наредбата предвижда към административната преписка, която се изпраща в съда, освен доказателствата в подкрепа на обжалвания фиш, да се предоставя и информация за участъка от пътя, с описание на мястото и координатите, действащото ограничение на скоростта по чл.21 ЗДвП, посоката на движение на автомобила, схемата на разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид, датата на последната метрологична проверка.

Всички посочени данни са приобщени по делото, поради което съдът счита че не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Съгласно [§ 1 от ДР на ЗАНН](#), по смисъла на този закон "електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи.

Електронния фиш съдържа предвидените от закона реквизити, като на констатираното превишение на скоростта е дадена правилната правна квалификация. В тази насока следва да се посочи, че в нормата на чл. 189 ал. 4 ЗДвП, законодателят е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронния фиш, като по никакъв начин не е предвидено препращане към разпоредбата на [чл. 57 ЗАНН](#), където са предвидени реквизитите на наказателното постановление, поради което не може да се счита за съществено процесуално нарушение липсата на подробно описание на нарушението. Няма законово предвиден реквизит, който да изисква посочване на въпроса за вината в ЕФ, каквито са оплакванията в жалбата. Посочената норма е специална спрямо нормите в ЗАНН, отнасящи се до реквизитите на наказателното постановление и възраженията в жалбата в

обратната насока са неоснователни.

В случая е налице нарушение, установено с мобилна радарна система, като в електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч за населено място, а същата е била превишена от водача, обстоятелство, като няма данни, вкл. видно и от снимковия материал за обстоятелства пречещи на правилното отчитане на скоростта от техническото средство.

Коректно и ясно е отразено в ЕФ, че се касае за глоба на физическото лице жалбоподател като собственик на автомобила.

Налице е изготвен Протокол по чл.10 от Наредба №81213-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /л.16 от делото/. Всъщност именно с този протокол е удостоверено използването на АТСС на съответното място за контрол съставен от обслужващия полицейски служител, в който изчерпателно следва да бъдат посочени точното място за контрол и посоката, в която е осъществяван, въведения за контролирания участък скоростен режим, режима на измерване, идентификация на служебния автомобил, в който е монтирано АТСС, началото и края на работната смяна и номерата на първия и последния запис. Протоколът по чл. 10 ал. 1 от наредбата е документът, предвиден да удостовери всяко използване на мобилно АТСС, за да има обвързка между предвидената с наредбата информация /съдържание на протокола/ и снимковия материал, което в случая безспорно е така.

Налице е снимка на разположението на уреда, съгласно чл.10 ал.3 от същата наредба /л.9 от делото/.

Видно от данните по делото, представени от Столична община – проект за организация на движението и схема /л.29 от делото/, на посочения пътен участък няма поставени пътни знаци от вида В26, посочващи скорост различна от тази за населено място – 50 км/ч, поради което което максимално разрешената скорост на движение на ППС е 50 км/ч, съгласно чл.21 ал.1 ЗДвП.

Техническото средство, с което е заснето нарушението е одобрен тип средство за измерване от БИМ, видно от данните по делото /л.13/. Типът на средството за измерване /СИ/ е Cordon M2, като фабричното означение на уреда за измерване е съответно - Cordon M4, Cordon M2 и Cordon M-KR, а номерът след него /в ЕФ той е MD1193/ е фабричен такъв. Техническото средство е годно като по делото са представени писмени доказателства установяващи това обстоятелство – Протокол за проверка на техническото

средство, установяващи изправността на същото към датата на нарушението – 07.10.2023 г, характеристики на мобилната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения CORDON, както и удостоверение за одобрен тип на същото, издаден от БИМ.

Изложената в ЕФ фактическа обстановка се доказва от надлежно приложеното по преписката статично изображение /л.8 от делото/, което съгласно чл.16 ал.3 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. е годно доказателствено средство за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол. Това отпечатано статично изображение във вид на снимков материал се състои от два компонента: снимкова част и тестова част, която съдържа словесно описание на нарушението, което е заснето /съответно л.8 и л.8 гръб/.

В случая е налице пълно съответствие между разпознат от АТСС регистрационен номер и този отразен в ЕФ. Всъщност, посочените по-горе два неразривно свързани компонента, от които се състои статичното изображение, дават отговор и на възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, касаещо точното място на извършване на нарушението. На снимката са посочени точните координати на заснемане на нарушението, а в текстовата част тези координати са обвързани с конкретния административен адрес, на който е извършван контрола върху скоростта.

В конкретния случай, правилно е приложен и чл. 16 ал. 5 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г., като при определяне на установената наказуема скорост е приспаднал толеранс от - 3 км/ч. От приложения снимков материал се вижда, че е отчетена по-висока скорост на движение, а именно 79 км/ч. Видно е, че е налице разминаване между установената съгласно приложения снимков материал и т.нар. наказуема скорост, която именно е отразена във фиша, както и изчисленото на тази база превишение, като тук следва да се има предвид, че съгласно данните за конкретния вид система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, публикувани в Публичния регистър на одобрените средства за измерване на БИМ, са налице максимално предвидени грешки при измерване на скорост при стационарна система от 3 процента. В тази връзка и видно и от отразеното върху приложената снимка и електронния фиш, в същия са изчислени в полза на водача наказуемата скорост и наказуемото превишение, като действително установената скорост е намалена на 76 км/ч с приспаднал изискуемия толеранс от 3 %.

Служителят ГМ, който е изготвил Протокол по чл.10 от Наредба №8121з-532/12.05.2015 г. е преминал задължителен курс за обучение с техническо средство Cordon M-2, видно от сертификата, приложен по делото /л.20/.

По отношение на определената санкция съдът счита, че размерът на същата е правилно определен от административнонаказващия орган, тъй като безспорно от данните по делото се установява, че това нарушение се явява повторно по отношение на жалбоподателя по смисъла на т.33 от §6 на ДР на

ЗДвП. С ЕФ серия К №6694740/05.10.2022 г. на ОДМВР София, връчен на жалбоподателя на дата 12.02.2023 г. и заплатен от него на 13.02.2023 г., респ. влязъл е в сила след изтичането на 14-дневен срок от връчването, а именно правилно посочената дата 27.02.2023 г. /не е била влязла в сила новата разпоредба на чл.189 ал.10 т.4 ЗДвП – влизат в сила ЕФ, които са платени в срока на доброволно плащане – считано от датата на плащане/. Тази разпоредба е в сила от 01.08.2023 г.

Т.е., правилно и законосъобразно в атакувания ЕФ е отразено, че ЕФ серия К №6694740/05.10.2022 г. на ОДМВР София е влязъл в сила на 27.02.2023 г.

Съгласно т.33 от §6 на ДР на ЗДвП, повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174 ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, вкл. и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. И обжалвания ЕФ, и влезлия в сила ЕФ серия К №6694740/05.10.2022 г. на ОДМВР София са издадени на жалбоподателя за извършени нарушения за скорост, поради което са неоснователни възраженията, че не става въпрос за същото по вид нарушение.

Поради тези мотиви, съдът намира, че санкцията за жалбоподателя е определена правилно по реда на чл. 182 ал.4 вр. ал.1 т.3 ЗДвП.

Не е налице е маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. В хода на производството не се събраха доказателства, които да сочат по-ниска степен на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя нарушение в сравнение с обикновените случаи от този вид, още повече, че касае за повторност на нарушението.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалваният ЕФ като правилен и законосъобразен следва да бъде потвърден изцяло.

При този изход на делото основателна е претенцията на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като същото следва да бъде определено в посочения минимален размер в чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена въз основа на законовата делегация по чл. 37 от ЗПП, а именно - 80 лв., отчитайки представените писмени бележки и липсата на сложност на делото.